

NCK: Najpiękniejsze Piosenki - Kalina Jędrusik

2026-05-13

Monodram muzyczny o charyzmatycznej aktorce, piosenkarce, artystce Kabaretu Starszych Panów.

Patrycja Zywert-Szypka jako Kalina

Była pierwszą polską Marylin Monroe. Uwodziła. Spojrzeniem sarnich oczu, zmysłowymi ustami kuszącymi obietnicą pocałunków, smukłą talią, biustem... Miała opinię wampa. Uwielbiała prowokować. Skandalizowała. Szokowała.

Całe życie jednak czarowała. Miała szeroko otwarte serce i ramiona, duszę, i umysł. To była osoba, która wiedziała, że na tym świecie wszystko jest możliwe i niczego nie można nazwać – na pewno i ostatecznie.

Zobacz Państwo Kalinę znaną i nieznaną, bliską i daleką, zmysłową i purytańską, wielką divę i prostą babkę z Gnaszyna. Kalinę, która była i jest wielką damą polskiego kina. Nie przypominam Kaliny Jędrusik, wyglądam zupełnie inaczej, mam inny głos, oczy, usta, nogi, biust..., no może ten wzrost, ale to i tak kusi, nęci, wabi, by choć przez chwilę spróbować znaleźć się w jej świecie.

Kalina – monodram muzyczny Patrycji Zywert-Szypki – to zaledwie mała próba odstonięcia obrazu Kaliny Jędrusik, takiej jaka była, ze swoimi marzeniami, wyobrażeniami o sobie samej, o świecie, o ludziach, ze swoją największą miłością – Stanisławem Dygatem, wreszcie z jej ogromnym talentem aktorskim i wokalnym. I to na pewno nie jest wyścig, to tylko wspomnienie, muśnięcie wiatru, Kalinowego...

Kalina Jędrusik (5.02.1931 – 7.08.1991) – aktorka, piosenkarka, artystka Kabaretu Starszych Panów; absolwentka Państwowej Wyższej Szkoły Aktorskiej w Krakowie (studiowała m.in. ze Zbyszkiem Cybulskim, Bogumiłem Kobielą); początkowo związana z Teatrem Wybrzeże, potem z cenionymi warszawskimi scenami – Teatrem Narodowym, Teatrem Współczesnym, Teatrem Rozmaitości i Teatrem Polskim. Największą popularność w pierwszym okresie pracy przyniósł jej jednak Teatr Telewizji. Począwszy od roli Kleopatry w „Cezarze i Kleopatrze” w reż. Gustawa Holoubka w 1956 r. każda kolejna kreacja (Kleopatra u Jerzego Gruzy w „Idach marcowych”, Polly w „Operze za trzy grosze” Konrada Swinarskiego, Nietoperzowa w „Vatzlavie” Kazimierza Dejmka i in.) okazywała się nie tylko niezwykle oryginalną i niezapomnianą, ale też budowała nowy obraz aktorstwa oraz wpływała na świadomość obyczajową widzów. Kalina Jędrusik była wybitną aktorką, ponadto epatowała kobiecością. Jej gra przesycona była seksapilem, niespotykanym wcześniej w siermiężnej rzeczywistości PRL-u. Kostiumy, głębokie dekolty, specyficzny, zmysłowy tembr głosu, nawet sposób w jaki patrzyła z telewizyjnego ekranu, wydawał się władzom prowokacją i zagrożeniem dla socjalistycznej moralności. Skutkowało to wręcz oficjalnym zakazem występów Kaliny. Szczyt popularności artystka osiągnęła tworząc w latach 60. kreacje wokalno-aktorskie w telewizyjnym Kabarecie Starszych Panów, śpiewając piosenki specjalnie dla niej napisane przez Jeremiego Przyborę i Jerzego Wasowskiego. „Bo we mnie jest seks”, „W kawiarence Sułtan” czy „Dla ciebie jestem sobą”

**Magiczny
Kraków**

urzekają kolejne pokolenia słuchaczy. Innym obszarem twórczym Kaliny Jędrusik był film. Początkowo obsadzana w rolach amantek, w późniejszych latach wcielała się w postaci silnych kobiet, wykorzystując walory swojej urody, jak i aktorską dojrzałość (Joanna w „Lekarstwie na miłość” w reż. Jana Batorego, Lucy Zuckerowa w „Ziemi obiecanej” w reż. Andrzeja Wajdy, Wąsowska w „Lalce” w reż. Wojciecha Hasa). Jednak to właśnie piosenki – Kabaretu Starszych Panów, ale także pisane dla niej przez Agnieszkę Osiecką, Jerzego Ficowskiego, komponowane przez Jerzego Abratowskiego i in., zwłaszcza te pełne liryki, zadumy i melancholii są przeciwwagą dla jej drapieżnych filmowych ról i uzupełnieniem wizerunku.

14 maja (czwartek), g. 18.00, Scena NCK
NAJPIĘKNIEJSZE PIOSENKI - Kalina Jędrusik
śpiew, słowo - **Patrycja Zywert-Szypka**
reżyseria - **Grzegorz Szypka**
zaprasza - **Basia Stępnia-Wilk**
bilety: 50/45 zł